

La Vinícola (edifici de l'Ajuntament)

Santa Margarida de Montbui

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Barri de Sant Maure (08710 Santa Margarida de Montbui)
Emplaçament Edifici de la Vinícola (Crta. Valls, 57. 08710 Santa Margarida de Montbui)

Coordenades:

Latitud: 41.5747
Longitud: 1.60877
UTM Est (X): 384016
UTM Nord (Y): 4603492

Classificació

Número de fitxa 08250-138
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Modernisme
Segle XX
Any 1904
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Número inventari IPA núm. 6037
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Santa Margarida de Montbui. (Crta.Valls, 57 08710 Santa Margarida de Montbui)
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique

Descripció

L'edifici de l'antiga Vinícola es troba format actualment per dues naus i una xemeneia situades a tocar del torrent de Torres o de Can Rafeques, i tancades parcialment per un mur que arrenca de la cantonada nord-est del conjunt, i que s'estén al llarg del sector est i sud de l'edifici. El mur de tancament arrenca presenta un portal format per una arcada feta amb fileres de maons disposats verticalment. El tram de mur que tanca el recinte pel sector est, sobre la riba del torrent, es presenta obert amb una seqüència de dobles finestres geminades, rematades a la part superior de forma arquitravada. Com a element decoratiu es juga amb l'efecte visual de l'arcada feta en maó sobre un mur de pedra fet amb parament irregular, amb la pilastra que gemina la finestra també feta en maó, i amb fileres de maó que omplen esgraonadament les cantonades superiors de l'obertura, com si es tractés de capitells. En l'interior del que devia ser el recinte de la vinícola s'aprecien actualment dues naus que guarden característiques similars. Una d'elles fou construïda en sentit nord-sud, mentre que l'altre va ser aixecada en sentit est-oest. Totes dues presenten una planta rectangular i s'adapten a les irregularitats del terreny. Ambdues presenten planta baixa, primer pis i un segon pis que sobresurt en alçada a la part central i que ofereix als dos edificis un aspecte basilical. Respecte a la coberta exterior, mentre la crugia central que s'aixeca amb el segon pis presenta una coberta a dues aigües, amb el carener perpendicular a la façana. Les crugies laterals que s'aixequen fins al primer pis es cobreixen amb una teulada inclinada. Com a element decoratiu presenta un frontal rematat exteriorment de forma esglaonada amb maó, presentant una forma piramidal. Tot i que possiblement, la darrera reforma de l'edifici ha modificat parts d'aquesta façana, especialment a nivell de planta baixa, ha conservat com a element decoratiu les tres finestres dobles que s'obre a l'alçada del segon pis fetes amb maó, i que presenten una diferència d'alçada similar al del frontal de la façana, sent la central més alta que les laterals. Possiblement la façana que més conservi els elements decoratius originals, sigui la façana de la nau que s'aixeca en sentit nord-sud, on encara s'aprecien els frisos afegits de maó per sobre de l'arrebossat blanc, que recorren vertical i horitzontalment la façana, marcant les diferències entre pisos i espais. La nau que s'aixeca en sentit est-oest compta amb una façana posterior en la qual s'aprecia un pis soterrat que ha estat aixecat aprofitant el desnivell del terreny que s'observa en aquesta zona. Aquesta façana no guarda l'aspecte decoratiu de les altres façanes i es presenta oberta amb tres fileres de dos finestrals rectangulars, una per planta. La façana nord d'aquesta nau també presenta característiques pròpies, i roman oberta per dues sèries de finestrals rectangulars, un a l'alçada de la planta baixa i un altre a l'alçada del primer pis. En aquest sector de l'edifici s'aprecia el mur de mamposteria irregular, i la decoració ve donada pel maó, que reforça el perímetre de les obertures. Mentre que els finestrals de la planta baixa finalitzen a la part superior amb un arc escarser, els del primer pis guarden la similitud amb els dobles finestrals geminats del mur exterior Est. La façana sud d'aquesta nau fou totalment remodelada. Completa l'espai una xemeneia circular de maó vist que s'eleva entre les dues naus al sector Est de l'edifici. La part superior de la xemeneia compta amb elements decoratius florals fets amb el mateix maó. Tot i les reformes que l'edifici ha sofert, conserva l'aire modernista original, jugant amb la combinació entre maó vist i mur de paredat. A la planta semisoterrada es conserva encara l'antiga caldera de vapor de la fàbrica. Interiorment l'edifici ha estat totalment transformat i rehabilitat com a oficines destinades a acollir l'Ajuntament del Municipi.

Història

Al 1904 la finca coneguda com La Falconera fou comprada per Joan Valls i Cos, banquer d'Igualada que junt amb tres socis construeix una fàbrica d'adobs. Al 1922 la finca i les edificacions són adquirides per la societat Canet i Sabater per a la fabricació d'alcohol, licors, compravenda de vins etc. La fàbrica en realitat

era coneguda pels veïns de Santa Margarida com la "Fassina del Canet". La Vinícola era el nom que rebia la botiga que les propietaris tenien a Igualada. Al 1928 l'empresa passa a dir-se La Vinícola S.A. El 1942 B. Bassegoda dirigeix les obres de reforma d'una de les naus del complex. Des del 1980 l'empresa entrà en crisi i al 1988 fou adquirida per l'Ajuntament de Montbui. Al 1990-91 es realitzen les obres de rehabilitació per a destinar-ho com a seu de les dependències municipal. La nova portalada i el balcó són els elements més visibles d'aquesta nova adequació. Cal destacar la importància de tot el conjunt arquitectònic, entre la carretera de Valls i el Parc Central. Els arquitectes de la rehabilitació foren Miquel Adrià, Joan Fabregat, Ferran Bermejo.

Bibliografia

CASANELLAS I SOLÉ, J.(1998) Santa Margarida de Montbui, Retalls d'història del poble i els seus barris, Patronat de la Tossa de Montbui, Santa Margarida de Montbui. CASTELLTORT et alii (1989) Santa Margarida de Montbui. El nostre poble. Ajuntament de Santa Margarida de Montbui. OLIVÉ I TOMÀS A (1982) "Santa Margarida de Montbui. On posem l'Ajuntament?" a Anòia. Núm.3 (17 de setembre de 1982) pàg.3

